

kaar Sted. Hvis Forstærkningsmanden, som har udtjent i den staaende Hær, staaer i en høiere Klasse af Forstærkningen, saa mene vi, at Stillingsmanden ogsaa i saadant Tilfælde bør rykke op i den Klasse, hvori Forstærkningsmanden stod, ligesaagodtform han gjør det i det Tilfælde, at Forstærkningsmanden ikke har udtjent sin Tjeneste i den staaende Hær.

Jeg skal desuden med Hensyn til det af Forslagsstilleren stillede Tillæg, som Udvalgets Fleertal ikke har kunnet tiltræde, tillade mig en Bemærkning. Han mener nemlig, at Stillingsmanden maa antages aldeles at repræsentere Stilleren. Men en saadan Repræsentation kan efter Fleertallets Anskuelse egentlig ikke antages at finde Sted; vi mene meget mere, at Stillingsmanden egentlig er forpligtet til at sørge for, at hans Plads i den staaende Hær udfyldes; og, naar vi tage Forholdet paa denne Maade, saa skulde han egentlig i det Tilfælde, at Stillingsmanden døde, selv indkaldes til den staaende Hær; som Stillingsmanden paa anden Maade tilfælde, saa at han ikke kunde opfylde sin Tjeneste, skulde han ligeledes indkaldes, og det Samme maatte være Tilfældet, naar han bortfjærkede sig fra Tjenesten. Sligt, maa jeg bemærke, har ogsaa tidligere fundet Sted, saa at, naar Stillingsmanden deserterede, saa maatte Stilleren selv opfylde sin Børnepligt. Gaar man ud fra denne Anskuelse, saa ligger det i Sagens Natur, at man paa ingen Maade kan tiltræde dette Forslag, og man kommer meget snarere, som sagt, til det Resultat, at i det Tilfælde, at Stillingsmanden skulde døe, skulde Stilleren selv indkaldes for at gjøre sin Tjeneste, og det synes ogsaa at blive klarere endnu, naar man forfølger Forslaget i sine Consequenser; thi man maatte da ogsaa antage, at, hvis Stil-

lingsmanden f. Ex. blev dømt offentligt Arbejde, og altsaa ikke mere kunde tjene i Armeen, og maatte for Armeen anses for borgerlig død, saa maatte ogsaa Stilleren af samme Grund udslettes af Rullen, og et saadant Resultat synes dog at være temmelig farligt.

Nørgaard: Den høitærede Forsamling vil see af den omdeelte Comitee-Betænkning, at Udvalget har været enig om det, som er Hovedsagen af nærværende Lovforslag; men den ærede Forsamling vil ogsaa see af samme Comitee-Betænkning, at jeg ikke har været enig med Udvalgets Fleertal i de i Motiverne udtalte Anskuelse, som gaae ud paa at oplyse det Fordeeligte ved § 26 i sin nuværende Form. Deels fandt jeg denne Udtalelse mindre nødvendig, da jeg under Sagens indledende Behandling netop gjorde Thinget opmærksom paa, at Sesstionen betragtede § 26 saaledes, som den nu er forstaaet af Udvalget, og det er altsaa ikke noget Nyt. Men Udvalgets Fleertal har nu saaledes bemærket, „at Meget kunde tale for at bibeholde de Forrifter, som indeholdes i § 26 af Børnepligtloven“, idet nemlig, som det hedder i Motiveringen, den Børnepligtige, som stiller en for Børnepligtig fri Mand for sig ved den staaende Hær, behandles lige med dem, der have udtjent ved samme. Udvalgets Fleertal erkjender, „at han vel løber Fare for i Krigstid at blive indkaldt samtidigt med sin Stillingsmand; men saa har han tillige den Fordeel (som jeg synes Udvalgets Fleertal har især lagt Vægt paa), at han med hvert Aar rykker een Klasse høiere op i Forstærkningen, saa at han efter 8 Aars Forløb henhører til den ældste Klasse af Forstærkningen“.